

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞானோத்தரம்.

காப்பு.

முத்திவிநா யகன்மனத்தின் மூரணறுவான் முடுகிநில
முதல்வி ளக்கும்
அத்திவிநா யகனெனவந் தவித்தையொழித் தவித்தையளித்
தறத்தை யாக்குஞ்
சத்திவிநா யகனுயர்ந்த தாணுவிநா யகன்றோற்றந்
தருமோ ரட்ட
சித்திவிநா யகன்மதுரைச் சித்திவிநா யகனிருதாள்
சிரத்தின் வைப்பாம்.

நூல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பசுபாச சொரூபசுபா வமுமுயிர்கட் கணுதி
பாசசம்பந் தமுங்கேட்டா னிச்சித்தேன் முந்திப்
பசுவோத வேண்டுவதோ பாசமது முன்னர்ப்
பகரவேண் டுவதோவப் பாசந்தான் யாது

பசுவேதெக் காரணத்தாற் பாசபந்த னானான்
பகரதிகா ரத்தோடு கூடியவப் பதியார்
பசுபாச வதிகார ரகிதசிவ னெந்தப்
படியிருப்ப னெனமுருகற் கரனருளிச் செய்வான். (க)

பசுவாவ தான்மாவப் பசுவசுதந் திரனும்
பகர்சின்மாத் திரன்மலதூ டிதன்மலத்தின் மூடன்
இசையாருங் கிரியையிலான் நித்தியசம் சாரி
யீசுவர னல்லான்கிஞ் சிக்ஞனுமா யிருப்பன்
அசையாத சிவத்துவஞ்சே தனவான்மா விடத்தி
லனாதியே மலத்தடையாஞ் சீருணகா ளிதம்போல்
திசையாருஞ் செப்பிரத குளிகையிற்பொன் னும்போற்
சீவனுமெய்ஞ் ஞானத்தாற் சிவத்துவத்தைப் பெறுமே.

பாலினு ணெய்மறைந்து நின்றாற் போலப்
புசுமலத்தான் மறைந்துசிவத் துவம்விளங்கா திருக்கும்
ஆலவிடத் தான்மோகித் தவனைமந்தி ரத்தா
லௌடதத்தாற் றீர்க்கும்விட காரிபோற் குருவுஞ்
சாலவுலோ கங்களைவன் னியினறவைத் தாதித்
தமனியமாக் குமாபோன்மந் திரக்கிரி யையினாற்
சீலமிகுந் தீக்ஷைவன்னி யான்மலத்தை நீக்கிச்
சிவத்துவஞ்செய் வார்வாயு பூதரா யிருந்தே. (ரு)

சர்வஞானோத்தரம்.

பாசமா ணவமாயை கன்மமென மூன்றும்
பசுக்குணம்போ லிருக்குமவை யென்போல வென்னில்
ஆசறுமா ணவஞ்செம்பிற் களிம்புபோற் சகச
மாயிருக்கு மாயையுந் தாதிகலை யிருப்ப்
பேசுமுப்பா னொன்றொடுமா கந்துகமா யிருக்கும்
பிறங்குசுபா சுபவடிவாய்ச் சுகதுக்கந் தானாய்
மாசுருமுன் கழியப்பின் னும்பிரவா கத்தின்
வருஞ்சாங்கு சற்கிகமாங் கன்மமலந் தானே. (௪)

கருமத்தாற் சடமுண்டாஞ் சடத்தி னானே
கர்மமுண்டாம் பூர்வத்தார்ச் சித்த வந்தக்
கருமத்தின் பயனிப்போ தெடுக்குந் தேக
காரணமாங் கருமமசத் தாத லானே
கருமத்துக் காயசடங் கூட்டு மீசன்
கருதுமவற் றினுக்குவியஞ் சகனாய் நின்று
கருமத்தின் பாகமின்றேற் பிரளயமா முண்டேற்
கருத்தருசம் சாரமாங் கருதுங் காலே. (௫)

இந்தவுட னாசோற்பத் திகளோடு கூடி
யினியவா காரமயத் திருக்குமவ்வா காரம்
வந்தபரி ணாமத்தா லிரதமுண்டாம் விடய
மருவுசங்க கோடத்தாற் குணசங்கச் சார்பான்

சர்வஞானோத்தரம்.

அந்தவுயிர் சருவபரி பூரணனு னாலும்
அகர்த்தாவு மாப்பந்த முறுவனென்போ லென்னில்
தந்தைமகன் பிழைகண்டோ ரிடைப்பிணிக்கு மாபோற்
சங்கரனு லான்மாவும் பந்திக்கப் படுவன். (௬)

பதியெனவே சொலற்குரிய பரமன்மந்தி ரான்மா
பஞ்சமந் திரதேகி மந்திரங்கட் கெல்லாம்
அதிபதியைந் தொழில் புரிவோன் பதவருணு திகளா
னருச்சனைபண் ணப்படுவோன் சடபுவனங் களினுக்
குதவியா தாரங்கா மியங்களெல்லாங் கொடுப்போன்
யோகபீ டத்திருப்போன் ஞானகன்ம மொப்பான்
அதிதூல சூக்குமமிச் சிரனுமா யிருப்பா
னருண்மனோன் மணிமுதல்வ னவன்சதா சிவனே. (௭)

பரமசிவன் சதாசிவனென் பதிக்கு மேலோன்
பகர்நிரஞ்ச னன்னிரா மயனிரா தாரன்
தருவருணா ரூபமிலான் சருவக்ஞன் சாந்தன்
சருவபரி பூரணன்சர் வான்மாவா யிருப்பான்
அருள்சர்வதோ முகனசிந்தி யன்னறிவுக் கெட்டா
னதிசூக்கு மன்னிரா லம்பனென்று முள்ளான்
ஒருவன்சத் தியினன்னியா பகனப்பிர மேய
னுவமையிலான் றிலதயிலத் தூட்புறம்பொத் துறைவோன்,

சுவான்மசாக்ஷாத்காரம்.

முத்தியுபா யம்பகர்வேம் பரமரக சியம்யா
முன்னொருவர்க் குபதேசஞ் செய்ததன்று குருவால்
வைத்தபா ரம்பரியத் தறிவதுபல் சமய
வாதிகளா னறிவதன் றக்கிரா கியமாய்
அத்துவய மாயதிசூக் குமமாநிட் களமா
வறிகின்றான் வத்துவையா தொருவனவன் சிவனும்
ஒத்தபெருஞ் சமுசாரப் பிறப்பிறப்பை யொழிக்கு
முயர்ஞான மிதுசருவ தோமுகமா யிருக்கும். (கூ

சருவகத மாய்ச்சருவ வியாபகமாய் விளங்குஞ்
சருவதத் துவமயமாய்ச் சருவதோ முகமாய்ச்
சருவதத் துவாதீத மாச்சருவான் மாவாய்த்
தகுபொருளுக் கெலாமேலாய் வாக்குமனங் களினான்
அறிவரிதாய் நாமமின்றாய்க் குணங்குறியொன் றின்றா
யசிந்தியமா யிருந்தசிவ மேநாமென் றறிந்து
நிருவிநிரு விகற்பமனத் துபாசிக்கக் கடவன்
நிகழ்த்துமிந்த வுண்மையா மெய்ஞ்ஞானந் தானே. ()

நித்தியமாய்ச் சாந்தமா யுள்தாய்நிட் களமாய்
நிறைந்தசுயம் பிரகாச மாய்விகற்ப மின்றாய்

வத்துமவி பாவியமா யசந்தேக மாகி
யின்னதன்மை யிதுவென்ன நியமிக்க வரிதாய்
வத்துவிவி தமாய்விடயா தீதவகோ சரமா
யலிங்கமா யட்சயமா யானந்த மயமாய்ச்
சத்தியமிவ் வாறிருந்த பரசிவமு நானே
சாற்றுமிதற் கையமிலை யென்றறியக் கடவன். (௧௧)

சகலமந் திரமயமாஞ் சிவமு நானே
சகலமந் திரங்களுக்கு மேல தாகிச்
சகலகிருத் தியங்களுக்கு மப்பா லாகிச்
சகலகா ரணமாய சிவமு நானே
சகலமாய்க் காண்பதுங்கா ணாது மாய
தாபரசங் கமங்கண்முழு வதுமே நானே
சகலமாய் வியாபிக்கப் பட்டதுநா னென்னிற்
சகலபுவ னங்களுக்கும் யானே நாதன். (௧௨)

மன்னுமனே காகார மாம்புவன சமூக
மண்ணாந்தஞ் சிவமுதலென் னிடத்திருப்ப வாகும்
என்னிடத்தி னின்றுலகெ லாம்பிரவர்த் திக்கு
மெவைகாணப் படுவகேட் கப்படுவ வெல்லாம்
இன்னுமகம் புறமுமெனல் வியாபிக்கப் பட்ட
வெனுதுசீ வனுமென்றுஞ் சிவன்வேறே யென்றும்

சர்வஞானோத்தரம்.

அன்னியமா மோகத்தாற் பாவிப்பா னியாவன்
அவனொருகா லங்களினுஞ் சிவத்துவத்தை யடையான்.
சிவன்வேறே யென்றுநான் சிவனினும்வே றென்றுந்
திரிவுபட வேறாகக் காண்பதனை விட்டுச்
சிவனேநா னேயச் சிவனெனவொன் றாகச்
சிந்திப்பா னெவ்விடத்தும் வியாபகனு மாகி
அவனையச் சருவான்மா வானசிவ சொருப
மையமறக் காண்குவனு மநநியபாவ னையாற்
சிவனேநா னெனவிகற்பா தீதனா யிருந்த
சிவயோகிக் குச்சருவக் ஞத்துவமும் விளங்கும். (கச)

சிவரொருவர் மாதேவர் பிறப்பிறப்பு மில்லா
ரென்றுவே தாகமத்தா னிசைப்பவரா யிருப்பார்
அவர்தாமே யகாயர்நிர்க் குணரவரே நானென்
றத்துவிதத் தையமற வறியாதான் பசுவாம்
அவனையுந் தொழிலிற்பட் டிறந்துபிறந் துழல்வா
னுணர்ந்தவவன் சுத்தனா யழிவிலா திருக்குஞ்
சிவனேயா மையமிலை யாதலினான் மாவைச்
சிவாகார மாயறிவ னவனேமெய்ஞ் ஞானி (கரு)

பரமபர மென்றுசிவ மிருவிதமா மவைகள்
பகர்தூல சூக்குமமாம் பரசொருப நிகழ்த்தின்

தருசருவோ பாதிரு ணியமாகிச் சச்சி
தானந்த மயமாகு மபரமைந் தொழிலும்
புரிசொருப மாந்தால மந்திரவத் தாகும்
புகலருஞ்சூக் குமஞானக் கண்ணுற்காண் குவதாம்
விரிவினின்னும் வாக்குவிகற் பங்களையிங் கியம்பின்
மிகவுமனத் திற்கதிக மோகத்தை விளைக்கும். (கசு)

ஆதலினு லெவ்வுருவைப் பாவித்தான் சீவ
னந்தவந்த ரூபமெலாஞ் சிவரூப மாகும்
ஆதிசிவன் வியாபகனு தலினிந்த வாறே
யான்மவின் ஞானத்தைச் சுருக்கியுரை செய்தோம்
நீதினிவ்வா றுன்மசொரு பகமாக விருந்த
சிவத்துவத்தை யறிந்தான்மா வைக்காண்பா னவனே
ஓதியசம் சாரசா கரங்கடப்ப னல்லா
லுபநிடதம் வேள்விதெய்வத் தானீந்த லரிதாம். (கஎ)

ஆன்மாவே பரமசிவ மெனவுண்மை யாக
வறிகின்று னவனொந்த வவத்தையடை யினுமவ்
ஆன்மாவே பரமுத்தி யெளிதடையு மிந்த
வான்மலா பத்தையொத்த லாபமவே றில்லை
ஆன்மாவே விசிட்டகர ணுதீத வாக்கு
மனுதீத சருவக்ஞு னபூ ரணனும்

ஆன்மாவே பரமசிவ சொரூபமா கலினு
லான்மரூ பத்தையே சிந்திக்கக் கடவன். (கஅ)

அகம்புறந்தா ரஞ்சமீப மின்றாய்நிட் களமா
யதிகசுயம் பிரகாச மாய்ப்பிரம மாகித்
தருங்குறுக்கு மேல்கீழுட் புறம்பெங்கு மொக்கச்
சருவஞ் ஞியத்திருந்த தற்சொருப மாகிப்
பகர்ந்தஞ் ஞியமஞ் ஞியமிரண்டு தொடர்விற்
பதிப்பதுமன் றாகிநிரா தாரநிரா மயமாய்
நிகழ்ந்தகுண நிதவர்ண ரூபரகி தனுமாய்
நிரஞ்சனமா யான்மாவைச் சிந்திக்கக் கடவன். (கக)

வன்னமாச் சிரமமுயர் தவஞ்செபங்கி யான
மந்திரந்தீர்த் தந்தெய்வ வுபாஸ்திதிக்கு காலஞ்
சொன்னதரு மஞ்சாதி சங்கமெலாம் விட்டுச்
சுயம்பிரகா சத்தினே நிராசிரய னாகி
அன்னியசிந் தனைவிட்டுச் சகலபதார்த் தத்து
மாசையற்றுப் பாவனை திகனை யென்றுந்
தன்னாலே தன்னைத்தன் னிடத்திலே தானே
தானிருந்து சிந்திப்பர் தகுஞானத் தவரே. (உ0)

சித்தமா னதுவேமெரன் றையுஞ்சிந்தி யாமற்
சிந்தியா வசிந்தியமவ் விரண்டு மின்றாய்த்

தத்துவா தீதநிட் களசொருப மான்
தற்சொருப மறிந்தாலெச் சுகமுண்டச் சுகமே
நித்தியநிர் விகற்பமாய்ச் சிந்திக்க வரிதாய்
நிரதிசயா னந்தமா கியபரம சுகமாம்
அத்துரிய சுகமேது திருட்டாந்த மின்று
யாதியந்தா தீதமா முத்திசுக மாமே. (உக)

உறுவிடய சங்கமனோ வியாபாரம் போக்கி
யுன்மனிபா வகமாவ துயர்பரம சுகமா
நிறுவிநிரு விகற்பமா யிலயித்த போது
நிரதிசயா நந்தமா கியசுகமும் விளங்கும்
சுறுவதிக்கு தேசகா லங்கள்யோ கிக்காஞ்
சரியைகிரி யாயோக சமயநிய மங்கள்
செறிவன்னாச் சிரமங்கள் முதலாய நிகழ்த்துங்
தேசகா லந்திக்கு சிவஞானிக் காகா. (உஉ)

சுரபிகள்வ ருணர்பலவா யிருந்தாலு மந்தச்
சுரபிகளின் பாலேக நிறத்திருந்தாற் போலப்
பரவருணாச் சிரமம்பல வானாலு ஞானப்
பான்மையொரு படித்தாகு மாகலினெவ் விடத்தும்
பெருவிபா பகமாகிச் சருவதோ முகமாம்
பிரமத்தி னிடத்திலே சித்தத்தை வைத்துக்

கருமவனுட் டானங்க ளவையுமுற்றத் துறந்து
கருத்தடங்கி நிருவிகற்பத் திருப்பவன்மெய்ஞ் ஞானி.
ஞானிக்குப் பொருட்ட வேண்டுவதே யில்லை
நன்மையொடு தீமையில்லை விதிவேட மில்லை
மோனத்தே யிருந்தாலு மஃதினைவிட் டொன்றின்
முயற்சிபுரிந் தாலும்விழித் தாலுநினைத் தாலும்
போனத்தும் பானத்துஞ் சாக்கிரசொப் பனத்தும்
புகல்வாத சீதவெப்பு பாதிபே தத்தும்
ஊனத்தார்த் திரியமச்சம் வியாதியினு மென்று
மேகாக்கிர சித்தத்தி லயித்திருப்ப னவனே. (உச)

பூதபௌ திகவர்த்த மானகா லத்தும்
புகலுமிலா பச்சேத மிவைவந்த விடத்துந்
தீதிலாத் தற்சொருப பாவனையே பண்ணிச்
செய்கருமத் தின்கண்வரு சுகதுக்க மோக
மாதிகர்த்திருத் துவபோக்த் ருத்துவங்க ளியாவு
மான்மதன்ம மன்றுபுத்தி தன்மமென வுணரா
ஓதுபிர கிருதியின்சம் பந்தமுற்று நீங்கி
யுபநிடதத் துண்மையுணர் பவனேமெய்ஞ் ஞானி. (உரு)

பிரமச்ச ரியவிரத மக்கினியின் வீழ்தல்
பிண்டோத கக்கிரியை பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி

புரியுமருச் சனைகள்வரை பாய்தல்சுழி பாய்தல்
புண்ணியங்கள் பாபங்கள் நியமமுப வாசம்
தெரிசீவன் முத்தருக்கு வேண்டுவதே யில்லை
சிவஞான வமிர்தபா னம்பண்ணிக் கொண்டு
பரசிருட்டி கருமத்தி னகப்படா தென்றும்
பரசிவனைப் போலவே நித்தனா யிருப்பன். (உசு)

இந்தஞா னிக்குமுத்தான் மாவென்று பேரா
மிவனுக்குப் பிரகிருதி பந்தமில்லை யிவன்றன்
பந்தமாம் பிரகிருதி துடைத்தெந்த ஞான்றும்
பற்றுதலை யடையானஃ தென்போல வென்னில்
அந்தகா ரத்தையொழித் தொளிர்தருநீ பத்தி
னஞ்ஞான விருடுமியத் தற்சொருபத் தொளிர்வன்
அந்தவெண்ணெய் நசிக்கலய மடைதருநீ பம்போ
லான்மவிருத் தியும்பரமுத் தியினிலய மடையும். (உஎ)

கடத்திருக்கு மாகாயம் போலச்சீ வான்மா
கருதுமகா காயம்போற் பரமான்மா விருக்குங்
கடத்திருக்கு மாகாயங் கடமுடைந்தான் முன்னர்க்
கருதுமகா காயமா நிறைந்துநின்றாற் போலத்
திடத்தினுறு பிரகிருதி சம்பந்த மாய
தேகவுபா திகண்முழுது நீங்கியபோ தந்தச்

சடத்தமர்சீ வான்மாவே பரமான்மா வாகுஞ்
சர்வஞ்ஞ ஞமெம்மாற் சொலப்பட்ட திதுவே. (உ அ)

இந்தவண்ணம் யாதொருவ னறிகின்ற னவனே
நாமவனே சருவக்ஞ ஞனபூ ரணனும்
மூந்தியதத் துவசாலம் வித்தார மாக
மொழியாக மங்களுநீ இச் சாரச்சா ரத்தின்
இந்தவா கமத்துரைத்த யோகத்தைத் தேர்ந்தே
யிதற்குமே லறிபொருள்வே றில்லையெனத் தெளிந்தே
சிந்தைவிகற் பங்களெலாம் போய்க்காயங் கழிந்தாற்
சிவசுபா வந்தனது சுபாவமா யிருப்பன். (உகூ)

ஆன்ம சமாதி.

சீவன்முத்த னயிருப்பான் விசேடஞா னத்தாற்
றேகாந்தத் துப்பரம முத்திமேல நிறைவாய்த்
தாவில்சரு வத்திரவி யாபியாய்க் கொண்டு
சராசரமூர்த் தாமூர்த்த மாகியவத் துக்கள்
யாவையுமா யிருந்தபிர பஞ்சத்துட் புறம்பொத்
தேகமாய்த் தற்றரும தருமியென வொன்றாய்
மேவுசிவ சுபாவமதே தனதுசுபா வமதாய்
விளங்கியநற் சிவசுபா வத்தையினி யுரைப்பாம். (௩௦)

வேறு.

சறுவஞ்ஞ தாதிருத் தியனாதி போதம்
அறைசுதந் தரதா வலுப்த சத்தி
நிறையநந்த சத்தி நிராமய வான்மா
செறிவிசுத்த தேகமிவைசிவத் துவமே. (௩௧)

வேறு.

அத்துவிதந் துவிதம்விசிட் டாத்துவித மாமென்
றபேதம்பே தாபேதம் பேத மாக
முத்திபல வும்பகர்ந்தேம் பக்குவத்துக் கீடா
முத்தியதி காரிக்குச் சொன்னமுத்தி குகசேள்
சுத்தவத்து விதமான சாக்ஷாத்கா ரமதையாஞ்
சொன்னவிம்முத் திக்குமே லறிவதொன் றுமில்லை
சத்தியமா முதற்புனர் சத்தியமுக் காலும்
சத்தியமா கும்நாத்தி நாத்தி நாத்தி. (௩௨)

நிருவிகற்பத் தாற்சீவன் முத்தனா யிருப்பா
னின்மலபா வனையுடைய ஞானிலு லவன்றான்
திரிதருகா லத்திலே தன்னையடைந் தோரைத்
திருநோக்கான் மனவாக்காற் கர்சரணா திகளால்
அருளின்மல விருணீக்கி முத்தராக் குவன்வே
றவனையிகழ்ந் தோரதோ கதியடைவ ரவன்செல்

தரணிதல விசேடமா லயமூர்த்தி விசேடஞ்
சலந்தீர்த்த விசேடமாந் தானவனு மவனே. (௩௩)

ஆன்மாவு முபாதிபே தங்களினாற் பூத
வான்மாவந் தரான்மா தத்துவான் மாசீ
வான்மா மந்திரான்மா பரமான்மா வெனவே
யாறுதிற மாம்பரமான் மாவுக் கப்பால்
ஆன்மாவே றிலைபூத பரிணாமத் தாற்பூ
தான்மாவாஞ் சடமுயிரா னதிட்டிப்ப தாகும்
ஆன்மாவா னதியைம்பூ தபீசதன்மாத் திரைகள்
மலிகரணத் திரயக்கூட் டறவுசட மாமே. (௩௪)

பூதான்மா.

மன்னியவிவ் வான்மசா க்ஷாத்கார மாக
மருவுகர ணங்கள்சிவ கரணங்க ளாக
இன்னுமொரு பாயநாஞ் சொல்லுவோ மதுதா
னியம்புநிரு மலனதற் கேதுவா யிருக்கும்
அன்னியமி லாதசரு வமுமகமது சொருப
மாயறித லாற்சரு வமுமத்து விதமாம்
வன்னமரு வியபிரதி பாவமா யான்மா
மாயைமா மாயையஞ் ஞானமுத லாக. (௩௫)

நிறையுபா திகளோடுங் கூடியது வதுவாய்
நிற்றலா னுஞ்சிவன்ற னனுக்கிரகத் தானே
அறையுபா திகணீங்கி நிற்றலா னுந்தா
னுருவே தப்படுவ னுன்மாவே றென்னின்
குறைவில்சாத் துவிதவி ராசததா மதமாய்க்
கூறுபல விதமாகிச் செயல்களும்வே றாகிப்
பெறுகுணவே தத்தினோ ரான்மாத் தானே
பேதாபே தங்களா கக்காணப் படுவான். (௩௬)

இந்தவுயிர் சிற்சத்தி மனத்துடனே கூடி
யிந்திரியத் தொடுகூடி யிந்திரியம் விடய
பந்தமொடு கூடியொன்று தனைப்பிரவிர்த் திக்கும்
புகருடலந் தொறும்பிரதி பாவமா யிவணம்
சுந்தத மதுவதுவாய் நின்றுசேட் டிக்குஞ்
சாத்துவிக ஞானத்தைப் பிரகாசம் பண்ணு
மந்தரா சதகுணமி ராகத்தைப் பண்ணு
மருவியதா மதமோகந் தன்னையே விளைக்கும். (௩௭)
சாத்துவித ஞானத்தாற் றயைதிடனல் வினயந்
தயிரியஞ்சத் தியமுளவாம் ராசதரா கத்தால்
வாய்த்ததறு கண்மையிட்டம் புங்ஙோ புங்கண்
முருவுந்தா மதமோக மசத்தியமஞ் ஞானம்

ஏத்தனுறு பிரமாத மாலசிய மிவைதோர்ந்
திராசததா மதகுணத்துட் பிரவிருத்தி யின்றிச்
சாத்துவித குணத்தையே வர்த்திக்கப் பண்ணிற்
றர்மார்த்த காமமோட் சங்களுள வாமே. (௩அ)

தாமதமிக் கிருகுணங்கீழ்ப் படினுமிரா சதமே
தழுவிமற்றை யிருகுணந்தாழ் படினுமெண்ணில் காலந்
தீமைபுரி சம்சாரத் திறந்துபிறந் துழல்வன்
செப்பியசாத் துவிதமே முத்திக்கு நிமித்தம்

ஆமினிய பிருதிவியப் புத்தேயு வாயு
வாகாச மெனுமைம்பூ தங்களுடன் கூடிப்
பூமிதனின் மற்றுளதத் துவங்களைக்கீ ழிட்டுப்
பூதமயந் தனையடைவ னவன்பூத வான்மா. (௩௯)

வத்திக்கு மாகாயத் தன்மையைச்சத் தத்து
மருவியநற் பிராணனொடு மபானனொடுங் கூடிச்
சத்தப்பிர விர்த்தியொடு நிவிர்த்தியொடு மாகச்
சஞ்சரிக்கு மவதாரமந் தரான்மா வாகும்
சத்தப்பிர விர்த்தியினாற் றெய்வபா டையினாற்
சகலமா கியபலசாத் திரங்களுமே யுண்டாஞ்
சத்தத்தாற் பசுக்கண்மிர்கங் கள்பறவை களூர்வ
சரிப்பனவாஞ் சகலசீவர் களும்பிரவிர்த் திக்கும். (௪௦)

சர்வஞானோத்தரம்.

சத்ததன்மாத் திரைபரிச ரூபதன்மாத் திரைகள்
ரசமிரத கந்ததன்மாத் திரைகளென வியம்பும்
இத்தகைய பஞ்சதன்மாத் திரைமனமாங் கார
மெய்ப்புத்தி யொடுகுணதத் துவமவ்வி யத்தம்
வித்தியாதத் துவம்புருடன் கலைகால மாதி
விரவுசுத்த வித்தையீ சுரஞ்சாதாக் கியங்கள்
சத்திசிவ மாகுமிந்தத் தத்துவமா மூறுந்
தழுவிச்சீ விக்குமவ தரந்தத்து வான்மா; (௬௧)

தத்துவத்தைப் பாசங்க ளொன்றுமல மென்றுஞ்
சாற்றலுமாஞ் சகசமுமாய்ச் சர்வகமு மாகி
நித்தியமாய்ச் சகலவான் மாவிடத்து மிருக்கு
நிகழ்த்துமிந்தத் தத்துவங்கள் பிராகிருத மென்றும்
ஒத்தபிரக் கிரியையென்று மிரண்டுவித மாகு
முரைத்தபிரக் கிரியையே சிவதத்துவங் களைந்து
மத்திமைசூக் குமைவாக்கு பைசந்தி வை கரியாம்
வாக்குமா மிவைதாமே வயிந்தவமு மாகும். (௬௨)

கலைகால மாதியா மாயையீ ரூகச்
சாற்றியதோர் வித்தியா தத்துவங்க ளேழும்
அருள்பரவு மாயேயப் பிரக்கிரியை யாகும்
ஆன்மதத் துவங்களோ ரிருபத்து நான்கும்

விரவுபிரா கிருதபிரக் கிரியையே யாகும்
விந்துமோ கினிமான்கள் பிராகிருத மாகும்
இருமையினிற் பிரக்கிரியை யறிகுவதே ஞான
மிந்தஞா னத்தையொத்த ஞானமொன்று மின்றே. ()

வேறு.

நித்தனூர் வியாப கத்தை நிகர்வியா பகம்வே றில்லை
சித்தியாஞ் சிவயோ கம்போற் சித்திகள் பிறிதொன் றில்லை
உத்தமப் பொறுமைக் கொப்பா யொன்றுவே றில்லை யிந்தத்
தத்துவ ஞானத் திற்குச் சரியான ஞான மின்றே. (சச)

வேறு.

தத்துவம்யா வற்றுடனும் பிரிவறவெப் பொழுதுஞ்
சஞ்சரிப்பா னெவற்றும்வியா பகனுயு மிருப்பான்
தத்துவத்துட் டனித்தனிகூ டுதல்பிரித லாகத்
தான்காணப் படுவன்வியா பகத்திலிருந் தாலும்

தத்துவத்துக் குதயாத்த மனமுமுள விந்தத்
தத்துவஞ் சீவிக்கு மதுதயமா மிந்தத்
தத்துவத்தி னுதாசீனம் புரிவதத்த மனமாஞ்
சகலாவத் தையினெல்லாத் தத்துவத்து நிகழ்வான்.

தத்துவம்யா தொன்றுமிக்குச் சீவிக்கு மந்தத்
தத்துவத்தின் விடயவியா பாரமா யிருப்பான்

சித்தமுணர்ந் தனித்தியமாந் தத்துவத்தை நீக்கித்
தேகாதிப் பிரபஞ்ச வாதனையை யிழந்து
நித்தியமா நிர்க்குணமாம் பரமசிவ னிடத்தே
நிகழுமே காக்கிரசித் தத்திருந்து சீவன்
முத்தனு மவன்தேகாந் தத்திலே பரம
முத்தியடை வான்சென்ன மோகத்தை மருவான்.

சீவான்மா.

பிருதிவியப் புத்தேயு வாயுவா காயம்
பிறங்கியசோத் திரந்தொக்குச் சட்சுநா நாசி
மருவியசத் தப்பரிச ரூபரச கந்தம்
வாக்குப்பா தம்பாணி பாயுருவோ டுபத்தம்
மருள்செறியு மனம்புத்தி யாங்கா ரஞ் சித்த
மாயபிர கிருதியொடுங் குணங்களொடுங் கூடிச்
சொருபமதாத் தனுகரண புவனபோ கத்துட்
டுக்கசுக பலத்தையனு பவிப்பான்சீ வான்மா. (சஎ)

மந்திரவான் மாவையினிப் புகல்வேமச் சொருப
மந்திரமா வனபலசோ கங்களையும் போக்கும்
சுந்தரதிவ் வியமாக்கும் பாவகர மாய்க்குஞ்
சுராசுரரி யக்கரி ராக்கதர்கின் னரர்கள்
கந்தருவர் திரியக்குச் சாதிபிதிர் மாதர்
மனிதர்சித்தர் வித்தியா தாரர்கள்பை சாசர்

தந்தபிரு திவிமுதலா நாதமீ ருய
சகலத்த்து வமுஞ்சகலான் மாவிடத்து மிருக்கும்.

சகலமா மந்திரமு நித்தியமா யிருக்குந்
தாவரசங் கமங்கண்மந் திரமின்றி யிராவா

மிகவுமந்தி ரங்களா னதிட்டிக்கப் பட்ட
விக்கிரக மாயிருக்கும் யாதொருதே வதைக்கும்

அக்ரமுன்னோ டாறுபதி னான்காமக் கரங்க
ளாந்தவிந்து வுடனந்தத் தேவன்ததா மங்கள்

பகர்வன்மந் திரரூப மாகுமிவை தாமே
பரமமாய்த் தத்துவான் மகங்களா யிருக்கும். (சகூ)

பதினான்கு பதினொன்றோ டைந்துமூன் றொன்று
பகரிரண்டு நான்காறீ ராறே ழாறும்

விதிவழிசங் கிதைமுப்பான் மூன்றுறவ் வடைவே
வீசமாம் விந்துவினோ டலங்கரிப்ப வாகும்

அதினிதயஞ் சிரசுசிகை கவசமிவை தீர்க்க
மந்திரநேத் திரமனுச சுவராச யுத்தம்

இதனினத் திரம்விசற் சனியாந்த மியாவு
மீறுநமோந் தமுமாதி பிரணவமு மாகும். (ருo)

இதரதே வதைக்குப்பஞ் சப்பிரமங் கூடா
தீசனுக்கா மாருக்கு மங்கங்கள் கூடும்

அதிபதியா வாகன தாபனூர்க் கியங்க
ளாசனநி யாசந்தா ரணைதியான கன்மம்
விதிவழியர்ச் சனைபலிவி தானசெப வோமம்
விமலனுக்கெவ் வாறுரைத்தோ மந்தவிதி வழியே
கதிதருமந் திரக்கிரிய யெல்லாத்தே வதைக்குங்
கருமம்வழு வறப்புரியக் கருமசித்தி யாமே. (ருக)

மந்திரஞ்சொல் லாதிருந்த கிரியைகட் கிதய
மந்திரத்தி னாற்புரிக மந்திரகன் மங்கள்
அந்தவந்த விதிவழுவா மந்திரத்தாற் புரிக
வாதரவான் மந்திரத்தை யனுசரிக்கு மவன்றான்
எந்தத்தே வதையையருச் சனைபுரிவ னந்த
விறைவடிவாய்த் தனைப் * பாமீ கரணம்பண் ணிடுக
மந்திரமெத் தேவதைக்கெம் மந்திரமுண் டந்த
மந்திரம்வா சகமாமத் தேவதைவாச் சியமே. (ருஉ)

மந்திரங்கள் வாசகோ பாஞ்சுமா னதமாய்
வருநூல சூக்குமமாய்ப் பரமுமா யிருக்குஞ்
சுந்தரவாச் சியமாய சித்திதருந் தூலஞ்
சூக்குமந்தா னிகழ்யோக சித்திதரும் பரம
மந்திரந் தான்பிறப்பை மருவிடா தினிமேல்
மாண்புடைய பரமுத்தி மருவுவித் திடுமால்

* பாமீகரணம் - பாவித்தல்,

விந்துவெலாம் விசாந்த சையுக்த மாகும்
விசத்தோ டிரச்சுவஞ்சேர் நிடும்பாஞ்சப் பிரமம். (௫௩)

ஒருதீபந் தனிற்பலதீ பங்கொளுத்தி னாற்போ
லுயர்சிவமந் திரத்தந்த மந்திரங்க ளுண்டாம்
விரவுதே வதைநாலு விதவருணா மாக
மேவுகினு மந்திரங்க ளெல்லாமொன் றேயா
மருவுபுனல் பலவிதமா யினுஞ்சலமென் றொன்றா
வழுங்குதல்போ லாகுமவில் தேவாரா தனைகள்
புரிவினெந்த மனுவினாற் சாதித்தா னதனாற்
புரிந்தவந்த விறைவடிவாய்ப் பூசைசெய்யக் கடவன். ()

சருவகெதன் கபாலிருக் குமன்பழையோன் றுருவன்
சாசுவதன் வியாபியவ்வி யத்தனே பத்தன்
சருவதத்துவங் களினும்வியா பிநித்தியசம் சாரி
சனாதனனே சுதந்தரவீ னன்கிஞ் சிக்ஞன்
அறிவின்மல னாடிதன்சம் மூடன்சேத் திரக்ஞன்
அநீஸ்வரனக் கிரியன்புற் கலிபுருட னன்மா
செறிசெந்து புமான்சின்மாத் திரன்போர் சீவன்
செப்புமிவைப்சுத்துவவான்மாவின் னும்பலவே. (௫௫)

பரமான்மா வினிப்புகல்கேம் பராற்பர தரனைப்
பகருமந்திரா தீதனா கிச்சருவக் ஞனாகித்

முந்துபிரக் கிரியைமார்க் கங்களா மண்ட
முழுதுந்தன் னிடத்திருப்ப தாகவே கண்டோன்
சந்ததமுஞ் சருவதரி சனசர்வக்ஞ னாகிச்
சர்வபரி பூரணநின் மலவிமுத் தனுமாய்
வந்தகே வலபூத நிரதிசயா னந்த
மயனாகிச் சிவசாக்ஷாத் காரதையா யிருப்பன். (௬௬)

ஒருவசன மாகவே முடிந்தபொரு ளுரைத்தோ
மொன்றாகக் காண்பதுவே காட்சிபின்னுந் திரும்பப்
பெருவசன மாகவே பலபடக்கேட் டாலும்
பின்னுமா நிகழ்த்துவது மிந்தவுப தேசந்
தருவசன சமுதாயம் பலபொருளும் விளக்குந்
தடுமாறு தேகமாய்த் தானேதா னாகி
நிருவசன மாஞான மோனமொன்று மின்றி
நில்லாத நிலையன்று மென்றுமுள திதுவே. (௬௭)

சத்தியவா சகமுரைத்தே முன்னுமின்னு முரைக்கேஞ்
சாக்ஷாத்கா ரதையாந்தா தான்மியசம் பந்தஞ்
சுத்தாத்து விதமிதுவே திரும்பாத முத்தி
துவிதாத்து விதம்விசிட்ட மதோபாக மாக
ஒத்தவசா தாரணசா தாரணகற் பிதங்க
ளுணர்ந்துசுயம் பிரகாச மாயெங்கு நிறைவாய்த்